

Peter Hansen-Nord (V):

Det kan nemt risikere at ende således i dag, at vi må konstatere, at forventningens glæde var den største. Det er, ligesom fusen er gået af debatten, men jeg vil godt indledningsvis sige, at på baggrund af en med hensyn til ansvarsplacering noget diffus fortid, hvor modsatrettede tilkendegivelser har været mere eller mindre årsag til SEAS' nuværende problemer, har vi i Venstre helt fra starten været positive over for en pragmatisk løsning, som alle implicerede kunne tage del i og få fordelt ansvaret for.

Nu er den del af debatten jo helt slut, og SEAS' bestyrelse og repræsentantskab har entydigt tilkendegivet, at det ansvar tager man selv, og det mener jeg er flot gjort. Så siger de videre, at hvis Christiansborg vil hjælpe dem lidt, klarer de også selv de økonomiske problemer; jeg synes næsten ikke, det kan være bedre. På et repræsentantskabsmøde tidligere på året holdt man dog flere døre åbne med henblik på at løse situationen, men både bestyrelsen og repræsentantskabet blev dog enige om at anbefale én særlig løsning.

Det er forståeligt, at man holder flere døre åbne i sådan en situation, men det giver ude omkring – og også os andre – et noget uklart billede af, hvad vi skal gøre, og hvordan vi skal hjælpe og agere. Jeg føler, at disse mange åbne døre, der har været i den del af processen, der fandt sted i februar måned, har resulteret i, at man næsten har foræret ministeren gode muligheder for ikke at hjælpe. Det har ministeren så også valgt, og derfor har problematikken været skudt til hjørnespark.

Da man i første omgang tilsyneladende ikke kunne komme igennem med sin egen ønskeløsning, indledte man den næste del af sit program, nemlig fusionsforhandlinger med NESAs, og samtidig stiller SF denne forespørgsel. Jeg vil gerne understrege, at Venstre ikke på noget tidspunkt har følt, at en forespørgsel om lige netop dette selskab har været nogen særlig god idé. Vi ynder ikke at stå her fra talerstolen og diskutere et enkelt selskabs problematik, men ville gerne have været med til med regeringen at fordrø løsninger, der kunne have hjulpet selskabet.

Det har selvfølgelig derfor været vigtigt hele tiden at trække denne forespørgsel så langt ind i maj måned som vel muligt, således at man kunne få en afklaring, men det har så ikke væ-

ret muligt. Vi må konstatere, at virkeligheden i dag er, at man fortsat forhandler med NESAs.

Der har også været mange forskellige tilkendegivelser af, hvor uheldig og forkert en sådan fusion ville være. Vi har set flere også fra regeringspartierne skrive om det i aviserne, og der har været meget på andre løsninger, som jeg finder meget lidt fremsynede, og dem ønsker vi i hvert fald fra Venstres side ikke at fremme og slet ikke, når Venstre ønsker, at det indre energimarked skal begynde at tage form i dette årtusinde.

Vi står nu midt i vadestedet med distributionsselskabet SEAS og to, tre problemer, der trækker i hver sin retning. Det er derfor vigtigt, at vi nu koncentrerer os om at trække et af problemerne ad gangen helskindet i land, og det problem, vi i Venstre nu vil koncentrere os om, er det, SEAS i sit brev til Folketingets Energitpolitiske Udvalg af 5. maj 1994 beskriver som forløbende godt og konstruktivt, og som formentlig kan lykkes i nær fremtid, og denne forhandlingssituation har vi absolut ikke noget ønske om at intervenere i.

Der er ikke nogen herinde, der i øvrigt er i tvivl om, hvad SEAS helst vil have. Det er nemlig også beskrevet i det brev, jeg før har nævnt, nemlig den af bestyrelsen og repræsentantskabet anbefalede løsning af 4. februar i år, der med lidt lovtilpasning kunne bevare SEAS som et selvstændigt selskab.

Det er en løsning, som jeg tidligere i dag har rost, og den løsning vil jeg gerne igen rose, og jeg vil også gerne sige i forbindelse med det dagsordensforslag, der er fremsat, at Venstre ikke har taget afstand fra videre opbakning bag SEAS' egen beslutning, men i øjeblikket finder vi slet ikke tidspunktet anstændigt til at gå ind og ødelægge de forhandlinger, som man er så godt i gang med.

Jeg synes også, der er lejlighed til i dag at rose den nye bestyrelse, der har måttet tage over i en vanskelig situation og i en vanskelig periode, og det store stykke arbejde, der er blevet gjort med mange forskellige konstruktive løsninger, har indtil nu bragt SEAS i en situation, hvor man altså heldigvis sidder i nogle gode, konstruktive forhandlinger med NESAs.

Vi er altså blandt de partier, der i dag må sige fra over for det dagsordensforslag, som SF har fremsat. Vi ønsker ikke at gå ind og ødelægge den forhandlingssituation, som man i